

vandt dem ad teknisk Vej. Men hvad vi i høj Grad glemmer, er, at disse Vanskeligheder aldeles ikke lader sig sammenligne med de Vanskeligheder, som Industrien staar overfor, af den simple Grund, at der laa parat det store aabne Marked i England, som var villigt til at tage, hvad der blev sendt, naar blot Varerne var gode. Det er den uhyre og væsentlige Forskel mellem Landbrugets og Industriens Stilling for Øjeblikket, og det er en Forskel, man vel skal lægge Mærke til. Det er meget muligt, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup — jeg vil ikke haabe det, men det er meget muligt, ja, der er endogsaa mest Sandsynlighed derfor — ad Erfaringens Vej vil komme til at lære, hvad det betyder, om der ligger et Marked parat til at tage imod, hvad man kan producere, eller der ikke ligger et saadant Marked. Naar det ærede Medlem tilraader os under vanskelige Forhold for Landbruget at slaa ind paa en stadig større og større Forfinelse af Varerne, er det naturligvis den ene Vej, man kan gaa. Der findes ulykkeligvis ogsaa en anden Vej, man kunde blive nødt til at gaa, men jeg skal indrømme, at denne Vej er der ogsaa; men samtidig maa jeg fremhæve, at det Marked, der er for en finere og finere Kvalitet af Varer, altsaa dyrere og dyrere Varer, bliver stadig mindre og mindre, og dér kan det meget godt være, at det ærede Medlem i Fremtiden vil komme til at forstaa Forskellen mellem, om der ligger et aabent Marked, eller der ikke ligger et saadant.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Drachmann har Ordet for en kort Bemærkning.

Drachmann: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup mente, at man vilde benytte de billige Importvarer til selv at forfine sine Produkter, saaledes som ogsaa det ærede Medlem Hr. Fraenkel var inde paa. Med Hensyn til Heste, Rug og Hvedemel o. s. v. er der allerede kommet Krav frem om Told fra Landbrugets Side. (Afbrydelse af Pinstrup). Ja, det ærede Medlem Hr. Fibiger er dog Landmand, det maa det ærede Medlem affinde sig med. Men hvis det en Dag i Konsekvens af den Udvikling, jeg pegede paa for Tysklands Vedkommende, bliver saaledes, at de Importvarer, vi faar at drages med i Landbruget, er de samme som dem, vi eksporterer, hvis vi møder dem indenfor vore egne Grænser og i England — og det er et Fremtidsbillede, der ikke er en Fantasi —, bliver Spørgs-

maalet alvorligere, end det ærede Medlem Hr. Pinstrup mener. Da jeg før rettede mit Spørgsmaal, blev der fra Venstres Bænke svaret, at Tiden maatte give Svaret paa, hvad der vilde ske, naar det indtraadte, jeg talte om i min Tale. Men hvis Landbruget pludselig erklærer, at alt er i Orden, at alt gaar glimrende, kan jeg ikke se, hvorfor man retter Opfordringer til den høje Regering om at træde op og indlede Forhandlinger overfor Tyskland. Men saa kan jeg heller ikke se, hvorledes alle de Landbrugsrepræsentanter, der har talt om, at der skal gøres noget overfor den tyske Toldlov, har kunnet tale saaledes. Jeg forstaaer ikke, paa hvilken Baggrund de da har kunnet optræde.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Brorsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Brorsen: For at der ingen Misforstaaelse skal være, vil jeg gerne i Anledning af det ærede Medlem Hr. Pürschels Udtalelser sige, at han og det konservative Folkeparti som saadant kan ikke tage mig gennem de Udtalelser, jeg her har fremsat, til Indtægt som en Talsmand for en aktiv Handelspolitik. Det var der ikke et Ord om. For saa vidt der skulde være nogen Tvivl, vil jeg bede de Herrer om at læse min Tale fra forleden her under Finanslovens første Behandling igennem. Og jeg vil gerne tilføje, at hvis man paa et tidligere Tidspunkt, f. Eks. for et Aar siden, havde fulgt det ærede Medlem Hr. Drachmann i hans Ønske om en aktiv Handelspolitik, og man var kommet med en Række forhøjede Toldsatser, tror jeg, at vi vilde have staaet meget daarligt i de Forhandlinger, der nu skal føres med Tyskland. Jeg er derfor glad for, at vi ikke er kommet ind paa noget saadant, som der tidt er stillet i Udsigt, og som det ærede Medlem ønskede. Det, jeg har sagt, er, at vi maa indlede Forhandlinger, vi maa foretage en grundig Undersøgelse af denne saa alvorlige Sag. Man kan ikke tage overfladisk paa den. Jeg har derfor ønsket et Udvalg til at behandle hele dette store Spørgsmaal. Overfor det ærede Medlem Hr. Pinstrup vil jeg sige, at ved at læse hans Tale havde jeg faaet det Indtryk, at han ikke mente, at der var noget at gøre. Jeg har sagt, at jeg kunde ikke underskrive, at man gik ind i Forhandlingerne paa den Maade, at man paa Forhaand erklærede, at der ikke var noget at gøre. Jeg forstaaer nu, det